

ΤΡΙΤΗ ΒΟΥΛΗ
ΚΑΤΑΧΩΡΙΕΣ

σερά λ. 80, εν τῇ Δι. σελίδι λ.—20
καὶ Κοινωνικῶς ἡ σειρά Φύλλα 2—
ας καὶ διαφημίσεις διαίτησι συμφορῶν
ἡ ἀνευ υπογραφῆς δὲν γίνονται ἀποδεκταί
μὲνα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται
ἐπιστολαὶ καὶ ἀποστολαὶ χρημάτων
νευθδόνται ὡς ἐξῆς:

REC. PATRIS.—BUCAREST

ΗΚ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

αὐτῶν καθήκονταν καὶ τῆς ἀνοικοδο-
μήσεως καὶ ἐπελάθοντο. Ὡς Ἕλληνας
δὲν ἐλημερίοντο τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν
οὐκείων τέκνων ἀλλὰ πῶς θύσας ἐμε-
ρίοντο περὶ τῆς συντηρήσεως σχο-
λείου. Τὰ ἐν τῇ ξένῃ βίοντα τέκνα
τοῦ Βασιλικοῦ ἐσπευσαν διὰ συνδρομῶν
νὰ δειξοῖν τὸ πρὸς τὴν γενέτειραν ζω-
ρὴν αὐτῶν ἀνικαρόν. Βαθμηδὸν ἀπε-
καθίστατο ἡ προτέρα κίνησις τῶν ἐρ-
γασμῶν ἡ δὲ δραστηριότης τῶν ὁμο-
γενῶν ὑπερνεύει τὴν ἐκ νέου χρημα-
τικὴν ἐδείξον αὐτῶν καὶ τὴν διὰ ταύ-
της ἐπίδοσιν εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνά-
πτυξιν τῶν αὐτῶν τέκνων τοῦ Ἑλλη-
νισμοῦ. Τὰ πάντα ἐκείνου πρὸς πρό-
δον ἀλλὰ θάλασσος δαίμων ἐρρήνησε
ταῦτα. Ἐπὶ τῶν δεινῶν ἐπεβρόντες
καὶ ἀπορροῶν ἐκείνου τὴν ἀσπίδα
ἐν τῇ πόλει καὶ προμερὴν ἐνέ-
καται τὴν πόλιν. Ἡ ἐθνικὰ ἔργα διε-
κρίθησαν καὶ ἐκείνου τῶν ἐξ αὐ-
τῶν ἡ πόλις ἐκείνου ἡ δὲ διά-
κρισις τῶν ἐθνικῶν ἐκείνου. Οἱ ἐκεί-
νου καὶ ἐκείνου τῆς πό-
λεως καὶ ἐκείνου ἀλλοτρί-
πρὸς ἀσπίδα. Ἡ πόλις διεκρίθη
ἐν τῇ Βασιλικῇ ἀσπίδι. Ἀλλ' ἡ κα-
ταστάσις ἐκείνου δὲ ἀπέναντι μὲν
ἐν τῇ πόλει. Οἱ ὁμογενεῖς ἐπεβρόντες
ἐν τῇ πόλει καὶ ἐκείνου ἡ δὲ μέριμνα τῆς
ἐν πόλει καὶ νομοταξίᾳ Κυρίου ἐκπα-
θεύσει τὴν τέκνον αὐτῶν. Μὲν ζω-
ρὴς ἀποκαλοῦ αὐτοῦ. Ὡς ἐκείνου ὡς
Οἱ Ἕλληνας τῆς πόλεως τοῦ Βασι-
λικοῦ ἐν τῇ πόλει νομοταξίᾳ περιστάσε-
σιν, ἐκ διεκρίθη ὁ Ἑλληνομύτης, ἐκεί-
νου καὶ πόλεως αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκ-
ην τῆς δι' Ἑλληνονομοταξίᾳ ἐκπαίδευσίσεως
καὶ μορφώσεως τῶν τέκνων αὐτῶν με-
ταδόσεως τούτοις. Ἑλληνονομ. ἐκείνου
καὶ προνομήτων. Οἱ ὁμογενεῖς τῆς
πόλεως ταύτης γνωσκουσιν, ὅτι μόνον
δι' ὕγιον διανομοταξίᾳ ἀναπτύσσεται καὶ
ἰδούσης μορφώσεως διενεργουμένης ἐν
λαμπρῶς λειτουργοῦσιν Ἑλληνονομ. σχο-
λαῖς κρημιδοῦται. ἰδούσης χαρακτη-
ρῶν ἡ ἀπόκρισις πρέπει ὑπὸ πό-
λεως τῶν ὁμογενῶν νὰ ἐκιδώκηται. Οἱ
ὁμογενεῖς τῆς πόλεως ἐκείνης τὰ τέκνα
αὐτῶν δὲν νομίζουσιν, ὅτι ἀνήκουσιν
μόνον αὐτοῖς ἀλλὰ καλῶς γνωρίζουσιν,
ὅτι ταῦτα εἶναι μέλη τοῦ ἔθνους καὶ
ὅτι διὰ τὴν πρόδον αὐτῶν, πρέπει νὰ
ἐκπαιδευθῶσιν Ἑλληνονομοταξίᾳ καὶ νὰ
καταστῶσιν ἐκείνους εἰς τὴν ἐκτέλειον
τῶν ὑψηλῶν καθήκοντων, εἰς τὴν μετ' οὗ
πολὺ θὰ ἔχουσιν ἀπέναντι τοῦ ἔθνους
Ἑλληνονομοταξίᾳ. Ὡς ἐκείνου τῶν ἐκείνου
Ἀναγνωρίζουσι λατὸν οἱ ὁμογενεῖς
ἐκείνου τὴν σημασίαν καὶ τὴν ἀξίαν
τῆς ἐκπαίδευσίσεως τῶν τέκνων αὐτῶν
ὡς μελῶν τοῦ ἔθνους τούτου. Ὡς ἐκείνου
κατὰ τὸ δυνατόν αὐτοῖς ὑποστηρίζουσι
τὴν λειτουργίαν ἑσπεύουσιν σχολῶν
Ἑσπεύουσιν τὴν πνευματικὴν πρόδον
ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ἀποκόψωσι τοῦ
ποδοκίμου. Ἡ πόλις ἐκείνη ἀλλ'
ἐκείνου ἡ πόλις. Ὡς ἐκείνου εἶναι
καλῶς καὶ ἀπὸς ἀλλὰ τὰ ὅλα μετὰ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ

Ἡ πόλις Βασιλικῆς ἐκείνη ὁμογενεῖς
διακρίνουσιν, ὅτι ἀπὸ τῆς πό-
λεως τῶν πατέρων καὶ τὴν κα-
ταστάσι τῶν προγόνων. Ἡ πόλις αὐτῆς
ἀριθμεῖ ὁμογενεῖς φίλους τῶν καλῶν
καὶ τῆς πόλεως. Οἱ ὁμογενεῖς τῆς
πόλεως ταύτης προήχθησαν μετὰ
εἰς ἐκείνου τῆς πόλεως καὶ τῆς
θαλάσσης. Οἱ ὁμογενεῖς τῆς πόλεως
ταύτης διεκρίθησαν ἀλλοτρίως ἐν ὅκονο-
μικῇ εὐνοσίᾳ. Ἐκ τῆς πόλεως δὲ προ-
δον καὶ ἡ πνευματικὴ ὑπεροχὴ πολλῶν
ἐξ αὐτῶν ταχέως προήχθησαν. Ἀλλὰ παρ'
ἐκείνου ἐκείνου ἀσπίδος καὶ τῆς
πόλεως ταύτης τὰ δὲ δεινὰ αὐτῆς εἶναι
γνωσκουσιν. Καὶ πρότερον μὲν πολλοὶ
ἐκ τῶν ὁμογενῶν αὐτῆς εἶχον ἐκπατρι-
σθῆναι διὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλλήνου εἶ-
ναι ἀποδημητικόν ἀλλὰ κατέπιν τῆς
σκληρᾶς ταύτης δοκιμασίας ὅτι ὅλοι
ἐκείνου τὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἔχουσιν.
Πυρκαϊὰ ἐκείνου ἔχουσιν τὸν Βα-
σιλικὸν καὶ ἐκείνου τῆς πό-
λεως. Οἱ ἐκείνου ὁμογενεῖς ὑπερ δύνανται
ἐκείνου καὶ νέας καταστάσεις ἐκεί-
νου. Δὲν ἐκείνου τῶν ἐκείνου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

[illegible]

οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς. τῶν τε σφαιρῶν
ἡλεκτροῦ, καὶ τοῦ χρυσοῦ, καὶ τοῦ
ἡ ἐστὶν ἡλεκτροῦ, καὶ τοῦ χρυσοῦ, καὶ τοῦ
κλῆριον. Ἡλεκτροῦ καὶ χρυσοῦ τὴν συν-
θερμὴν αὐτῶν, ὅταν καὶ τῆς παρρηχῆς
ταύτης δεξιότης μὴ αὐτὸς ἐπὶ τῇ γει-
νήσῃ φαλογενῶν καὶ φαλογενῶν συν-
ἀνθρώπῳ, διὰ καὶ κλειστός, ὁ γενναῖος ἀν-
ταρτιστικισμός.

Ἡ γυνὴ λεπτὴ τῆς πατρίδος ἡμῶν,
ὁ Ἑλλήνων τοῦ Βασιλικῆς, εἶναι ἱερὰ
καὶ περικεῖται τῆρην καὶ δόξαν ἐπὶ τῆς
Ἡ οὐλεπατρία ἡμῶν δίδει, τοῦ ἁγίου

εἰς τὴν ὁχλοτάνην τῆς ὑπερπείρας ἀφαι-
 ρήσεως. Ἡ φιλοσοφία οὖν παρὰ τὴν
 εὐκλείδη, ἐστὶ ἡ γενναία ὁδὸς συνάφης
 καὶ συνειδήσεως τῆς ἐκτελέσεως καὶ
 συμπλήρου τῆς σχολῆς τῆς πατρίδος
 ὁδὸς. Ἡ φιλογένεια ὁμῶς ἀπαιτεῖται
 ἐπὶ δὲ κακοποιοῦ τῆς σχολῆς πα-
 τέρων τὸν ἀπὸ τῆς τελείας ἵδρυται καὶ
 πρᾶγμα πρὸς ἄρτια ἀποδοῦναι τὸν
 τὸν ἐν αὐτῇ σπουδάζοντα. Ἐάν δὲ
 πρὸς τὴν τελείαν διαιτητὴν σχολῆς τὸν ἀρ-
 ρέναν ἀνακαταστήσει ἐν τῇ Βασιλείᾳ
 καὶ πᾶσι διαιτητῇ σχολῶν τὸν ἐκείνου,
 τότε αἱ πατριωτικαὶ ὁδοὶ ἀπαιτοῦν
 ἀνταποδοῦναι μάλιστα πάντες ἡμίονοι.

Εὐτοχῆς εἶναι ὁ Βασιλικὸς διὰ τὸν
πατριωτικὸν τῶν αἰκῶν αὐτοῦ· εὐτο-
χιστεροὶ δὲ εἶναι οἱ ὁμαγενεῖς τῆς πό-
λεως ταύτης διὰ τὸ ζῆλτον ἐκπαίδευσιν,
ὅπου δεικνύουσι πρὸς τὰς ἐκπαιδευτικὰς
καὶ ἠθικὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος αὐ-
τῶν. Ὁ Βασιλικὸς καὶ οἱ ἐν τῇ δι-
δασκαλίᾳ γινώσκοντες εἶναι ὅμοιον συγ-
στατικόν.

Εβένη, καὶ λίαν ἐκινῆθη ἡ ἐκ 10
αἰσθησάμενος διὰ τοῦ ἐφορητάτου
πατρὸς κ. Γεωργίου Πατάσχοιου, τοῦ
ἐκ Βασιλικῆς μὴ ὄντος καὶ συσπει-
ράτοιο ἡμῶν ἐν τῇ Μεγαλῇ τοῦ Γένους
Σχολῇ γενόμενος, νῦν δι' ἐν Γενίῳ
καρτερησόμενος, δι' ἧς ὅπως ἐπὶ τὴν
ἐκτικυρὸς εἰς τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγ-
κας τῆς πατρίδος αὐτοῦ.

Εἶθε ν' ἀναγνώσωμεν ἐν ταῖς στήλαις
τῆς ἐριτίμου «Πατρίδος» καὶ ἄλλην
δοξαίαν καὶ μέλλουσαν γενναιωτέραν τοῦ
κ. Γεωργίου Παπαδόπουλου. Εἶθε νὰ ἴσω-
μεν διὰ τοῦ τύπου ἐπανορθώμεν τὰς
πρὸς τὸν Βασιλικὸν εὐεργεσίας τῶν
τέκνων αὐτοῦ, δι' ὃν σκοπὸς ἐγένετο καὶ
πρὸς αὐτὰ ἑκκλησίαις τοῦτο.

Ἐν Χόμσκη τῇ 19 Ἀυγούστου 1905.
Χ. Β. ΧΟΥΡΝΟΥΖΙΑΔΗΣ